

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ק"ל ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף קכ"ח ע"א וממשיך עד דף קמ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

אֲדַמִּיךָ וְלֹא נָאִים. עֵינָא דְהוּא נְטוּרָא דְכָלָא. עֵינָא דְהוּא קִיּוּמָא דְכָלָא. וְעַל הָאִי כְּתִיב (משלי כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ, אֶל תִּקְרִי יְבוֹרֵךְ אֶלָּא יְבָרֵךְ. דְּהָאִי אֶתְקָרִי טוֹב עֵין, וּמַנִּיָּה מְבָרֵךְ לְכָלָא.

וְתַנְא, לִית נְהִירוֹ לְעֵינָא תַתְּאָה, לְאַסְתַּחָּא מֵאֲדַמִּימוּתָא מְאוּכְמוּתָא בְּרַ כַּד חֲזִי (ס"א אֶתְחֲזִי) (ס"א אֶתְסַחֲזִי) מֵהָאִי נְהוּרָא חוּרָא דְעֵינָא עֲלָא דְאֶקְרִי טוֹב עֵין. וְלִית דִּידַע כַּד נְהִיר עֵינָא עֲלָא דָּא קַדִּישָׁא וְאַסְחִי לְעֵינָא תַתְּאָה דָּא. בְּרַ אִיהוּ.

וּזְמִינִין צְדִיקִיָּא, זָכָאִי עֲלִיוֹנִין, לְמַחֲמִי דָּא בְּרוּחָא דְחֻכְמָתָא, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נב) כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ. אִימְתִּי. בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן. וְכְתִיב (במדבר יד) אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה יְיָ. וְאַלְמָלָא עֵינָא טָבָא עֲלָא, דְּאֲשַׁנַּח וְאַסְחִי לְעֵינָא תַתְּאָה, לָא יָכִיל עֲלָמָא לְמִיקָם רַגְעָא חֵדָּא.

תַּנְא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, אֲשַׁנַּח וְתַנְא דְעֵינָא תַתְּאָה, כַּד אֲשַׁנַּח נְהִירוֹ עֲלָא בֵּיה, וְעִיל הֵהוּא נְהִירוֹ דְעֲלָא בְּתַתְּאָה. דְּמַנִּיָּה נְהִיר כָּלָא הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה יְיָ.

כְּתִיב (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יִרְאָיו. וּכְתִיב (זכריה ד) עֵינֵי ה' הֵמָּה מְשׁוּטָטִים בְּכָל הָאָרֶץ. זָכוּ, עֵינֵי יְיָ אֶל יִרְאָיו, עֵינָא דְלִיעִילָא. לָא זָכוּ, עֵינֵי יְיָ הֵמָּה מְשׁוּטָטִים, עֵינָא דְלִתְתָא.

דְּתַנֵּי, מִפְּנֵי מַה זָכָה יוֹסֵף דְּלֹא שְׁלֵטָא בֵּיה עֵינָא בִּישָׂא, מִפְּנֵי שְׁזָכָה לְאַשְׁתַּגָּחא בְּעֵינָא טָבָא עִילָאָה, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית מט) בֵּן פּוֹרֶת יוֹסֵף בֵּן פּוֹרֶת עָלֵי עֵין. אֲמַאי הוּא בֵּן פּוֹרֶת. עָלֵי עֵין. כְּלוּמַר עַל סִבַּת עֵין דְּאַשְׁתַּגָּח בֵּיה.

וּכְתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֶךְ, מַאי טַעְמָא. כִּי נָתַן מַלְחָמוֹ לְדָל. מַאי טַעְמָא אֲקָרִי חַד. תָּא חֲזִי, בְּעֵינֵיה דְּתַתָּאָה אֵית עֵינָא יְמִינָא, וְאֵית עֵינָא דְשְׁמָאלָא. וְאֵינוֹן תְּרִי, בְּתִרֵי גְוֹנִי. אֲבָל הָכָא, לֵית עֵינָא שְׁמָאלָא. וְתִירוּוִיָּהוּ בְּדִרְגָּא חַד סְלָקִי, וְכָלָא יְמִינָא. וּבְגִינֵי כְּהָ, עֵינָא חַד, וְלָא תְרִין.

וְתַנֵּי, עֵינָא דָּא, דְּהוּא עֵינָא דְאַשְׁגָּחוּתָא. פְּקִיחָא תְדִיר. חֲזִיכָאן תְדִיר. וְחֲדָאן (ס"א וּחֲזָאן) תְדִיר, דְּלֹא הָוִי הָכִי לְתַתָּאָה, דְּכָלִילָן בְּסוּמָקָא וּבְאוּכְמָא וּבְחִוּוֹרָא, בְּג' גְוֹנִי, וְלֹא הָוִי תְדִיר פְּקִיחָא (ס"א דְלִיה גְבִינָא) דְלִית גְבִהָנָא סוּטְרָא (ס"א כְלִיה גְבִינֵי סוּדְרָא) (ס"א דְלִיה עֵינֵיה בְּגִינֵי דְמַכְסָאן) עַל עֵינָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים מד) עוֹרָה לְמָה תִישָׁן יְיָ. (מלכים ב יט) פְּקַח יְיָ עֵינֵיה.

כַּד אֲתַפְקַח, אֵית לְמָאן דְאַתְפְּקַח לְטָב. וְלְמָאן דְּלֹא אֲתַפְקַח לְטָב. וְיִי לְמָאן דְאַתְפְּקַח וְעֵינָא אֲתַעֲרַב בְּסוּמָקָא, וְסוּמָקָא אֲתַחֲזִי לְקַבְלִיהָ, וּמַכְסִּיא עֵינָא. מָאן יִשְׁתַּזִּיב מִנִּיהָ. אֲבָל עֲתִיק יוֹמִין, טָבָא דְעֵינָא. חֲוֹר בְּגוֹ חֲוֹר. חֲוֹר דְּכָלִיל כָּל חֲוֹרִי. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה, לְמָאן דִּישְׁגַּח עֲלִוְיָה, חַד חֲוֹר מִנִּיהוּ. וְעַל דָּא וְדָאֵי כְּתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֶךְ. וּכְתִיב (ישעיה ב) בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוּרֵי יְיָ.

תאנא, (עם כל דא) שמייה דעתיקא סתים מכלא, ולא מתפרש באורייתא, בר מן אתר חד, דאומי זעיר אפין לאברהם, דכתיב, (בראשית כב) בי נשבעתי נאם יי. נאם דזעיר אפין. וכתיב, (בראשית מח) בך יברך ישראל, ישראל דלעילא. וכתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר, לישראל קאמר דא. ותנינן עתיק יומין אמרו והאי והאי שפיר.

תנא, כתיב (דניאל ז) חזה הוית עד די פרסון רמיו ועתיק יומין יתיב. פרסון רמיו, מאן הוא. אמר לרבי יהודה, קום בקיומך ואתקין פרסיא דא.

אמר רבי יהודה, כתיב (דניאל ז) כורסייה שביבין דינור. ועתיק יומין יתיב על האי פרסיא. מאי טעמא. דתנא אי עתיק יומין לא יתיב על האי פרסיא, לא יכיל לאתקיימא עלמא, מקמי ההוא כורסיא. כד יתיב עתיק יומין עליה לפפייא (ס'א אתכפייא) לההוא כורסיא, ומאן דרכיב שליט. בעידנא דנטיל מהאי פרסיא, ויתיב על כורסיא אחרא, כורסיא קדמא רמיו, דלא שלטא אלא איהו דרכיב ביה עתיק יומין. אמר רבי שמעון לרבי יהודה, יתתקן ארחה, וייתי בך מעתיק יומין.

ותא חזי כתיב (ישעיה מא) אני יי ראשון ואת אחרונים אני הוא. כלא הוא, והוא סתים מכל סטרוי. (בהאי) חוטמא. תאנא, בחוטמא אשתמודע פרצופא.

ותא חזי מה

תרגום לעברית

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'. רבי יצחק פתח ואמר, (תהלים קג) וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים. כמה גדולה היראה לפני הקדוש ברוך הוא, שבכלל היראה ענוה, ובכלל הענוה חסידות. נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא, ישנו בכלן. ומי שאינו ירא שמים, אין בו לא ענוה ולא חסידות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

